

מד בדיק

שנין הדף היומי בדורן קזינו גליון 170 פרשת צו תשפ"ג

סוטה ד-י

ר' יוחנן אומר בשם רשב"י שאדם שיש בו גסות הרוח כאילו עבד ע"ז שכחוב תועבת ה' כל גבה לב וכחוב לא תביא תועבה אל ביתך, ור' יוחנן מוסיף כאילו כפר בעיקר שכחוב ורומ לבך ושכחת את ה' אלוקין, ורוב המא בר ביזנא אומר בא על כל העיריות שכחוב בהם כי את כל התועבות האל, ועלוא אומר כאילו בנה במה שכחוב החלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא ויש לקרווא במה בקמץ.

רב מבאר בפסקוק יד ליד לא ינקה שהבא על אשת איש אפילו הקנהו להקב"ה שמים וארכן בכ"ז לא ינקה מדין גיהנם, ואצל רב שליא קל עליון קונה שמים וארכן בכ"ז לא ינקה מדין גיהנם, אלא הם מבארים שאפיקו קיבל תורה כמו רבינו שכחוב מימינו אש דת למם לא ינקה מדין גיהנם, ור' יוחנן דחה שלדבריהם יש לקרווא יד מיד ולא יד ליד,

דף ה ור' יוחנן מבאר שר אפילו עשה צדקה בסתר שכחוב מתן בסתר יכפה אף, בכ"ז לא ינקה מדין גיהנם.

רב אמר בשם רב זעירי שלומדים אזהרה לגסות הרוח מהפסקוק שמעו והאזינו אל תגבחו, ור' ג' בר יצחק לומד מהפסקוק ושבחתו וכחוב השמר לך פנ תשכח את ה' אלוקין, וכדברי רב עירא ר' אילעא שככל מקום שכחוב השמר פן ואל הווא לא תעשה, רב עירא דרש לעתים בשם ר'AMI ולעתים בשם ר'AMI שads Shimshuv במו גסות הרוח מתמעט שכחוב רומו מעט, ואל תאמיר שהוא בעולם שכחוב ואיננו, אך אם חוזר בו נאסר בזמןו כאברם אבינו שכחוב והחמו ככל יחפוץון והיינו כאברם יצחק וייעקב שכחוב בהם בכל כל, ואם לא, נאמר עלייו וכראש שבולת הולמן, ורב הונא ורב חסדא נחלקו בバイור בראש שבולת אם הוא כמו זקן השבולה או כשבולת עצמה, ולמי' זקן השבולה מובן שהוא בראש ולמי' שבולת עצמה יש לבאר כמו שאמיר רב אסי ושנו כן אצל ר' ישמעאל שהבא ללקט שבלים בשדו מלקט קודם את הגבויים.

רב הונא ורב חסדא נחלקו בפסקוק ואת דכא ושפלו רוח האם הכוונה ATI דכא או אני עם דכא ומסתבר ממ"ד אני את דכא שה' הניח כל הרים וגבעות והשרה שכנתו על הר סיני שלא גבוה למעלה, ובדברי רב יוסף שאדם לימד מדעת קונו, שהניח כל ההרים והשרה שכנתו על הר סיני והניח כל האילנות והשרה שכנתו בסנה.

ר' אמר שאדם שיש בו גסות רוח ראוי לגדעו כאשרה, כמו שכחוב ורמי הקומה גדרועים, ובאשרה כתוב ואת אשיריהם תגדעון, ועוד אמר ר' אמר שאדם שיש בו גסות רוח אין עפרו נגע בתחיה המתים שכחוב הקיצו ורנוו שוכני עפר, שرك מי שנעשה שכן לעפר בחיו ווכה לך, ומיש יש בו גסות הרוח שכינה מלילת עליו שכחוב וגבוה מרוחק יידע, ור' עירא דרש ויש אומרים בשם ר' אמר שזאת מدة הקב"ה כמדתבשר ודם שהגבוה רואה את השפל והקב"ה הגבוה רואה את השפל ולא את השפל והוא ר' יודה, ורב חסדא אמר ייש אומרים בשם מר עוקבא שהקב"ה אמר על מי שיש בו גסות הרוח שאין אני והוא יכולים לדור יחיד, שכחוב מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבוהה עיניהם ורחב לבב אותו לא אוכל ויש لكרא אתו לא אוכל, ויש שדורשים את זה על המדבר לשון הרע, ור' אלכסנדרי אמר שמי שיש בו גסות הרוח גם רוח מעט עוכרת אותו, שכחוב והרשעים כים נגרש ואם ים שמלא רביונות מעט רוח עוכרת אותו, קיו' באדם שיש בו רק רביעת אהת.

רב חייא ברashi אמר שלת'ה ציריך שהיה אחד ממשמונה משמנית של גאה, ורב הונא בר רב יהושע אמר שזה מעטר אותו בראש השיבולות, ורבא אמר שהיה בשמטה מי שיש בו גאה וכן מי שאין בו כלל, ור' ג' בר יצחק אמר שעדרך לא ממננו ולא מקצתו וכי לא קטן מה שכחוב תועבת ה' כל גבה לב.

חזקיה אמר שתפלתו של אדם נשמעת רק אם שם עצמו כבשר שכחוב והיה מי' חדש בחדרו יבא כל בשר להשתחוות, ור' זира מוסיף שברצעתה בשר נארם ונרפא אך האדם לא כתוב ונרפא.

ר' יוחנן אומר אדם ראשתי תיבות אפר דם מרה, ובשר ר' ר' בושה סרואה רמה, ויש אומרים שאיל שכחוב באותו ש'.

רבashi אומר שמי שיש בו גסות הרוח נפחת עמדו בשכתוב ולשאת ולספח ולבחרות ושתת הוא גובה שכחוב ועל הגבעות הנישאות

דף ד לר' ישמעאל שייעור סתירה כדי טומאה כדי ביהה העראה וזה כשייעור הקפת דקל, לר' א כדי מזיגת הocus במים, לר' יהושע כדי שתיתת כוס, לבן עזאי כדי צליית ביצה, לר' ע כדי לגמור ביצה, ולר' יהודה בן בתיריה כדי גמיית ג' ביצים זו אחר זו, לר' א בן רימה כדי קשירת נימא ע"י האORG, לחנני בר פנחס כדי הושחת ידה לפיה ליטול קיסם, ופלימיו אומר כדי הושחת ידה לסל ליטול כבר, ואף שאין לו ראייה אך יש לך זכר בפסקוק כי بعد אש זונה עד כבר ללחם, ומה שר' ישמעאל צרך לפרט, שאם היינו אמורים כדי טומאה היינו אמורים יחד עם הריצו, קמ"ל כדי ביהה, ואם היה כתוב כדי ביהה היינו אמורים כשיעור גמר ביהה, קמ"ל לשיעור גמר ביהה, ואם היה כתוב העראה היינו אמורים עם הריצו, קמ"ל כדי טומאה, ושיעורהה כהקפפת דקל, אך יש להקששות מבריתחא כדי ביהה כדי העראה, ולר' א כדי שחתוב והיא נתמאה והיא ימושע כדי מזיגת הocus, ولבן עזאי כדי שתיתת הocus ולר' ע כדי צליית ביצה ולר' יהודה בן בתיריה כדי לגומעה, ולכארורה חוזרת דקל זה כמו הקפת דקל ואם בבריתא הראשונה אמר ר' ישמעאל הקפת דקל ור' א חלק עליו אי' מודיע הוא אומר בבריתא השנייה חוזרת דקל, ואבוי אומר שזה שני שיעורים הקפה היא בוגל וחזרה הכוונה כענף שחזור ברוח, ורבashi מסתפק אם הכוונה שהענף הולך וחוזר או שהולך וחוזר ועובד במקומו, ומה שאמור ר' א לעיל מזיגת הocus יש לומר שזה שייעור אחד חוזרת דקל, ומה שאמור ר' יהושע כדי מזיגת הocus ולעיל הוא אמר כדי שתיתיה, יש לומר שכאן הכוונה כדי מזיגה ושתיה, וככאן הגם' לא מתרצה כדי לעיל שהשייעור אחד שא'כ' ר' יהושע כדי שתיתיה הocus, יש לומר בנ עזאי כדי צליית ביצה וככאן הוא אמר כדי מזיגת ביצה, וככאן הוא אמר שזה שייעור אחד, לעיל אמר ר' ע כדי גמיית ביצה וככאן הגם' לא כהkpft ר' א, לעיל אמר כדי צליית גביה, יש לומר כדי צליית גביה וgmtihah ולא תירצו כאן שזה שייעור אחד שא'כ' ר' ע והוא כבן עזאי, לעיל אמר ר' יהודה בן בתירא כדי גמיית ג' ביצים וככאן הוא אומר כדי גמיית ביצה יש לומר שזה דברי ר' ע שאמור שייעור גמייה וצליה, קמ"ל שייעור בגמייה דהיננו ביג' ביצים.

רבashi מסתפק בדברי ר' א בר' רימה כדי קשירת האORG נימא האם מדובר שראשי הניימא רוחות או קרבות. רבashi מסתפק בדעת חנין בן פנחס ליטול קיסם אם הכוונה שהוא מהודק בין השנינים או אפילו אינו מהודק.

רבashi הסתפק בדברי פלימו בנטילת כבר אם מדובר שהוא מהודק או אפילו אינו מהודק, אם הסל חדש או ישן שייתר נח להוציאו ממנו, אם מדובר שהלחם חמ או קר, עמוד ב אם מדובר בלחם חיטים שנשמט יותר או בשל שעורם, ברק שנשמט יותר או בקשה, ונשאר בתיקו.

ר' יצחק בר יוסף אומר שככל אחד מהתנאים שייעור בעצמו ואמנם בכך עזאי לא נשאasha אך יש דעה נשנא ופירוש מיד, או ששמע מרבו, או שידע מסוד ה' ליראין.

רב עירא אמר לפעמים בשם רבashi ולפעמים בשם רבAMI שהאוכל לחם בלי נטילת ידים כאילו בא על זונה כמו שכחוב כי بعد אש זונה עד כבר לחם, ורבא דוחה שלדבריו צרך לומר כי بعد כבר לחם עד אש זונה, אלא כוונת הפסוק שהבא על אש זונה סופו לבקש אפילו כבר לחם.

רב זוקא אמר בשם ר' א שהמלול בנטילת ידים נucker מהעולם. רב חייא ברashi אמר בשם רב שבמים ראשונים צריך להגביה ידיו למלعلاה אך במים אחרונים צריך להשפיל ידיו למטה, וכן שנינו שיגביה ידיו למלعلاה כדי שלא יצאו המים חוץ לפיק ויחזרו ויתמאו את הידים, ר' אבavo אומר שהאוכל לחם בלי ניגוב ידים כאילו בני ישראל את לחם טמא.

ר' חייא בר בא ביאר בשם ר' יוחנן בפסקוק ואשת איש נשפ' קראה תצד שאדם שיש בו גסות הרוח נכשל באשת איש, ורבא דוחה שלא כחוב נפש גביה, ועוד שלא כתוב היא הצד אלא כוונת הפסוק שהבא על אש איש אפילו למד תורה שכחוב בה קראה היא מפנינים מכח גдол הנכס לפני ולפנים, בכ"ז היא תצדנו לדין גיהנם.

ספחת זה לשון טפל שכחוב ספחני נא אל אחת הכהנות לאכול פת לחם.

ריב"ל אומר שנמכו הרים גודלים לפניהם, שבזמן ביום"ק כשאים הקريب עולה או מנהה היה לו שכר עולה או מנהה אך מי שדעתו שפהה נחשב כאילו הקريب את כל הקרבנות שכחוב ובחי אלוקים רוח נשברה, ואין תפלתו נמאית שכחוב לב נשר ונכח אלוקים לא תבהה, ועוד אמר ריב"ל בשם שם אורחותיו בעוה"ז זוכה לראות בישועתו של הקב"ה שכחוב שם דרך ואנו בישע אלוקים ויש לקרווא שם בשין ימינה.

המשנה אומرت בתחלתה כיצד מקנא שאומר לה אל הדברים עם פלוני והכוונה סתרה ואב"כ כתוב שם דברה היא מותרת ממשמע שדיבורו אינו כלום, ואב"י מבאר במשנה שם אמר אל הדברים ודבורה או שאמר אל הסתרי ודברה אינו כלום, ואם אמר אל הסתרי ודבורה היא עדין מותרת לתרומה אך אם נכנסה עמו לבית הסתר ושהתה כדי טומאה אסורה לביתה ולתרומה.

נסתרה אחר קינוי חולצת ולא מהיבמת, וביאר רב יוסף שכחוב יצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ולא יבם, ומקרה אב"י במשנה אמר אל הדברים רשותם מהיבתו וזה מכניס ואב"כ גם תחת בעליה היא יוציא יצאת רק בಗט, ולילשנא בתרא רב יוסף אמר שהتورה שתצא לאיש אחר ואתה אומר שבגט יבם, אמר אב"י אב"כ לא תנשא גם לאחר דף ו אמר רב יוסף שלא מהיבים את الآخر לשא איתה, ולילשנא בתרא אמר רב יוסף שהتورה קוראת לו אחר, שאינו בן זוגו של ראשון שהוציא רשעה מביתו וזה מכניס ואב"כ לא מצוים לאח ביבם, אמר אב"י אב"כ גם כשיימות האח לא יהיה מצוים יבום, אמר רב יוסף שלגביה الآخر היאيتها בשם טוב, ורבא אומר ק"ו שאם נסורה במותר לה ק"ו שתאסר באסור לה, אמר אב"י אב"כ כהן גדול שקידש אלמנה ומתחי כהן הדיטוט לא תחיכם מצד הק"ו שאם נסורה במותר לה ק"ו שתאסר באסור לה, אך לכארה אין לקרא לה נסורה שהרי היהת אסורה לכ"ג מתחילה, אלא רבא הקשה שאשת כהן שנאנסה ואחיו חלל לא תחיכם שאם נסורה למותר לה ק"ו שתאסר לאסור לה, ותירץ אב"י שאנosa מותרת לישראל ולכן היא מותרת לאח החולל שהוא בישראל.

משנה אלו אסורות בתרומה: האומרת טמאה אני לך, או שבאו עדים שנטמאה, והאומרת אני שותה, וכן אם עליה אינו רוצה להשקותה, וכי שבעלה בא עלייה בדרך. גמור רב עמרם אומר רב שרב ששת אמר לנו דבר זה והוכחה מהמשנה שם יש עדים על טומאה שהלכו למדינה הים אין המים בודקים אותה, שכחוב ונסתירה והיא נטמא ועד אין בה שאין הודיע בה להוציא זו שיש שיודעים בה, ומוכחה ממה שכחוב במשנה ושבאו לה עדים ואם אמר שבאו קודם ששתהה הרי היא זונה ולא תשתה אלא שבאו אחר ששתה, וזה מובן רק אם המים לא בודקים שאם המים בדקוה א"כ התברר ממה שלא מטה שהם עיריך שקר, ובב"י יוסף דוחה שיתכן שהמים כן בודקים אותה וрок הזכות תלה לה, ורב יוסף ורב ששת חלקו בדעת רבי שאומר שזכות תולה במים המרים והיא לא يولדת ולא משכיביה אלא רק היא מתנונת ובסוף היא מטה בmittah הזו, וסובר רב ששתograms רבנן מודים שהיא צריכה להנתנו וא"כ מוכחה מזו שיש בה שע אין בה בדיקה, אך רב יוסף סובר שלרבנן אם תלה הזכות אין בה ניון כלל, והקשה רב שימי בר אשיש ר"ש אמר שהזכות לא תולה בימים המרים ובפני השותות ויוציאו שם רע על הטהורות ששטו ויאמרו שאכן היא זינתה אלא זכות תלה לה, ורב ששת היה שם רע על הטהורות שיאמרו שהזון טמאות אלא שיש עדים שלא הגיעו לכך וכך לא בדקוה המים, אמר רב ששת שלר"ש כמו שזכות לא תולה כך עדים במקומם אחר אינם תולמים לה, ורבא מקשה שלקמן שנינו אלו שמנוחותיהם נש靠谱ות עמוד ב האומרת טמאה אני לך או שבאו עדים שנטמאת, ולכארה אם באו קודם קידוש המנהה שתחזא לחולין ואם אחר הקדש זה מובן ורק אם המים בודקים אותה לכן יש קדושה במנהה וכך שבאו העדים תשרף, אך אם נאמר שהמים לא בודקים א"כ התברר שהמנחה הוקדרה בטעות וחטא לחולין, ורב יהודה מדיסקרטא מעמיד שהיא זינתה בעודה ולכון חל ההקדש מעיקרא, ורב מרששיא מקשה שפרחוי כהונה מלולים אותה, ושומר שזינתה עטם, ורבashi אומר שהזוכרה לנכבה שודאיים הם לא סוגרים אותה בכיפה, ורב פפא מעמיד שזינתה קודם ומה שלא מוציאים את המנהה לחולין זה רק גזירה שלא יאמרו שמווציאים מכל שורת לחול, ורב מר מרים מקשה שכחוב שאם נטמא מנהה קדום קידוש בכל היא ככל המנהות ותפדה ואם נטמא אחר קידוש בכל היא תשרף ואם קדש הקומץ ולא הספיק להקריבו עד שמת או שהיא מטה תשרף המנהה, ואם הקריבו את הקומץ ולא

הספרין לאכול את השיריים עד שהבעל מטה או שהוא מטה, המנהה תאכל כיוון שהיא באה על הספק וכבר הספרין, ואם באו עדים שנטמאה תשרף המנהה ואם נמצאו זוממין המנהה היא חולין ולא גורו שמווציאים כל שורת לחול, ויש לומר שיש קול לעדים זוממין ולכון לא גוזו.

ישנה ביריתא בדברי רב ששת אך לא מטעמו שכחוב טהור ולא שיש עדים במדינתה הים וטהורה ולא שטלחה לה זכות, היא ולא שמעו מזה מנשים הטוות בלבנה, אך לכארה אמנים ר"ש לא דרוש ואו, דף זו אך ייחדו את הטוות בדברי רב ששת שיש עדים במדינתה הים, ויש לומר שלא חשו לך שזה לא שכחית.

משנה הבעל מוליך את אשתו שנסתירה לב"ד שבמקומו ומוסרים לו שני ת"ח שמא יבא עלייה בדרכו ור' יהודה סובר שבבעל נאמן עלייה. גمرا לא כארה ממה שהצרכו שני ת"ח יש להוכיח בדברי רב יהודה בשם רב שביחוד בדרכו עם איש צrisk ג' שמא יצטרך אחד לנקיון והיא תתייחד עם השני, ויש לדחות שצrisk שניים כדי שהם היו עדים, אך לכארה ממה שהצרכו ת"ח משמע בדברי רב שאומר שرك בכשרים אין ייחוד בשנים אך בפירושים גם בעשרה אין להתייחד והיה מעשה שהוציאו עשרה אנשים במטה, ויש לדחות שצrisk ת"ח שידעו להתרות בו שלא יבא עלייה.

ר' יהודה אומר שבבעל נאמן עלייה שאם הוא נאמן על איסור נהה שהוא בכורת ק"ו שהוא נאמן על איסור סוטה שהוא לאו, ולרבנן על נדה הוא נאמן שזה חמוץ לו אך הוא יכול לעצמו באיסור סוטה הקל, אך לכארה יש ביריתא שר' יהודה לא למד מק"ו אלא מפסיק שכחוב והביא האיש את אשתו שמהתורה האיש מביאה אך אמרו חכמים שמוסרים לו שני ת"ח שמא יבא עלייה בדרכו, ור' יוסי אמר שאם נאמן על נדה שהיא בכורת ק"ו שהוא נאמן על איסור סוטה שזה לאו אמרו לו שבנדת התירו כי יש לה היתר אך בסוטה אין לה היתר, ועוד שכחוב מים גנובים ימתקן, ור' יהודה אומר שמהתורה האיש מביא את אשתו, רואים שר' יהודה לא למד מק"ו, ויש לומר שבתחילת ר' יהודה אמר ק"ו ופרקלו לו ולכון אמר להם מהפסק.

לכארה ר' יהודה בסיפא הוא כת"ק בבריתא, ויש לומר שהם נחלקו אם גוזרו אח"כ, שת"ק סובר שגוזרו ור' יהודה לא גוזר.

משנה העולה לב"ד הגדל בירושלים ואימנו עלייה כמו שמאים על עדי נפשות ואומר לה בתיה יה"ז עושה הרבה שחוק עשו, וכן ילדות ושכנים רעים, עשי לשמו הגדל שנכתב בקדושה שלא ימחה על המים ואומר לפניה דברים שלא רואיה לשמען היא ומשפחת בית אביה, אם אמרה טמאה אני כותבת שובר כאילו קבלה כתובתה ויצאת, ואם אמרה טהורה אני מעלים אותה לשער המזרחה ומשם לשער ניקנו רשם משם משקין את הסוטות ומתרים يولדות ומוצרעים, ואוחז הכהן בגדייה ואם נקרעו או נפרמו אינו חוש עד שהוא מגלה את לבה וסתור את שערה, לר' יהודה אם לבה היהנה לא היה מגלהו ואם שערה נאה לא סותרו, ואם היהת לובשת לבנים מכסים אותה שחורים אם היו עלייה כל' זהב וקטלאות עמדו ב או גזמים וטבעות מורדים ממנה כדי לנוללה, ואח"כ מביא חבל מצרי וקושרו מעל דרייה וכל הרוצה לראות רואה חוץ מעבדיה ושפחותה וכי לבה גס בהם, וכל הנשים מותrotein לראות שכחוב ונוטרו כל הנשים ולא תעשייה כומתכנה. גمرا ר' חייא בר גמדא אומר בשם ר' יוסי בר' חנינא שלומדים גוזרה שווה תורה תורה מהפסק על פי התורה אשר יורוך שמאים אותה לב"ד הגדל של שביעים ואחד.

במשתינו מאים של לא תשתה ולקמן שניינו שמאים עליה שתשתה ואומרים לה בתاي אם ברור לך הדבר שטהורה את עמידה על בורך ושתוי, שמים המרים הם כסם יבש עלبشر חי יש מכח הוא מחלחל ויורד ואם אין שם מכח איינו עושה כלום, ויש לומר שמשתינו מדברת קודם שנמחקה המgilah ושם מדובר כשבבר נמחקה המgilah.

אומר לפניה דברים של הגדה ומעשים שקרו בכתובים הראשונים, כגון אשר חכמים יגידו לא כייחדו מאבותם שיהודיה וראובן הדור ולא התבישי ולכון זכו לחיה העוה"ב, ושאלת הבריתא מה שכור, ואנמנם אמרנו שזה לעוה"ב, אלא הכוונה מה שכור בעוה"ז שיש להם נחלה לבן ולא עבר זר בחוכם, וממצוינו שיהודיה הודה שאמר צדקה ממוני, וראובן הודה כדברי ר' שמואל בר נחמני בשם ר' יונתן בפסוק יחי רואבן אל ימות זותא ליהודה שעצמות יהודה התגלגלו בארכנו בזמנם שישראל היו במדבר ומשה ביקש משה רחמים ואמר שמי גרם לראובן להודות יהודה, שמע ה' קול יהודה, ובאו עצמותיו למקומם בארכן, אך עדרין לא הכניסו לו לשיבת של מעלה, ממש ואל עמו תביאנו, אך עדרין לא הגיעו לשעתה ולהתבהלה, אמר משה ידיו רב לו, אך עדרין לא הגיעו לשעתה אליבא דהילכתא אמר

משה ועזר מצריו תהיה, ואמנם יהודת הורה כדי שתתרפ' לא תשרף, אך לכארוה מדע ראובן הודה הרי אמר רב שש תחת הפרט החטאי הוא חצוף, ויש לומר שהוזה שלא יחשדו באחיו. שניינו במשנה שכותבת שובר ומשמע שכותבים שובר על כתובה ובאיי מבאר שקורעת את הכתבה, והקשה רבא שכותבים שוברת, ורבא מבאר שמדובר במקרה שלא כותבים כתובה וכותבים שם שובר.

כתב במשנה שמעלים אותה לשעריו מזוח, ולכארוה שם היא עמדה דף ח בלבשת הגזית, יש לומר שההורידה ממש כדי ליגעה, ואח"כ מעלים אותה שבגד ר' יesh בן אלעזר שב"ד מסיעים את העדים למקום למקומם כדי שתטרף דעתם עליהם ויחזרו בהם. בטוטנות נאמר והעמיד הכהן המתהר, ובviolת לא כתוב אלא זה פשوط שהיא צריכה לעמוד על קרבנה, אך לפ"ז מדובר לא כתוב במשנה גם זבים וזבות, יש לומר שאכן גם הם עמדו שם ונ��טו אחד מהם.

לא משקיים ב' סוטות ייחד שלא יהיה לבם גס אחת בשניה, ולר' יהודת לומדים את זה מהפסוק אותה לבדה, ות"ק הוא כדעת ר' יesh שלומד טעמא דקרה שמה הטעם שהוא לבדה כדי שלא יהיה לבה גס בחברתה, והנו"מ בין ת"ק לר' יהודת ברשותה של ר' יהודת אפשר להשקודה עם אחרת, אך לכארה גס רותחת אין להשkode שתים יחד כי אין עושים מצות חבילות חבילות, שכותוב בבריתא שלא משקיים ב' סוטות יחד, ולא מתהרים ב' מצורעים יחד, ולא רוצעים יחד ב' עבדים, ולא עופרים יחד ב' עגלות, שלא עושים מצות חבילות חבילות, אמר אבי שכחן אחד אסור ומותר בכ' כהנים.

מה שהכהן קורע בגדייה לומדים מה שכתוב האשה ומופרע את ראש לומדים שסתור את שערה.

ר' יהודת שובר שלא מגלה את לבה אם הוא נאה ומשמע שהוא חשש להרהור, ורבנן לא חחשו ואילו לגבי הנתקלים שובר ר' יהודת שאותה השם מכך פרק אחד לפניו, ואת האשה ב' פרקים אחד מלפניו והאחד מלאחריה מפני שכולה ערוה, ורבנן האיש נסקל ערום והאשה לא, מחק רבה שכאן חחשו שתצא וכךה מב"ד ויתגרו בה פרחי כהונה אך בנסקלה לא חחשו לך, ואין לומר שיבא להרהור באחרות שמקובל לנו שיצר הרע שולט רק למי שעיניו רואות, ורבא מקשה שאמן מותרך לר' יהודת אך קשה לדעת רבנן, עמוד ב' ורבא מבאר שכאן מבזים אותה כמו שכתוב ונוטרו כל הנשים אך לגבי נסקלה בגדיה יルドו לא עברו כי כבר יש זהה יסור לאחרות, ואין לומר שגם יסקלה ערומה שר' יין אמר בשם רבה בר אבוח שلومדים שוגם מואהבת לרען כמך שיבورو לו מיתה יפה, ולכאורה דברי ר' יין הם במלחוקת תנאים, ויש לומר שכולם סוברים כר' יין ונחלקו שלרבנן עדיף לאשה לא להתbezות אף שיש לה צער יותר להסקל עם בגדייה, ור' יהודת שובר שעדיין לאשה להתbezות למנוע את הצער להסקל בגדיה.

המשנה אומרת שיכסה אותה בשחרורים ואם הם נאים לה יכסה אותה בגדים מכוערים.

המשנה אומרת שישיר ממנה את חכשיטה, ולכארה זה פשוט שאם מנול אותה בגדים מכוערים ק"ו שלא יהיה לה חכשיטה, ויש לומר שלא שיש לה בזין יותר להשר בבחשיטה כדרך שלوغים האנשים שליח ערום שנועל מנעלם, קמ"ל שכן יסרים.

ר' אבא שאל את רב הונא אם חבל המצרי מעכבר בה האם צרי' אותו כדי שלא ישפטו בגדייה וא"כ מספיק צלול קתן, או שנאמר שצרי' חבל מצרי בדוקא כמו שנינו שהוא חגרה לבועל בצלול וכן מביא לה חבל המצרי וקשר לה, וא"כ הוא מעכבר, אמר רב הונא שנינו להדיא שambilא לה חבל המצרי כדי שלא ישפטו בגדייה, א"כ העיקר בו שלא ישפטו בגדייהם.

המשנה אומרת בתהילה שכלה הרוצה לראותה בה רואה וזה גם אנשים והיא ממשיכה שכלה הנשים מותרות לראותה משמע שرك נשים ולא אנשים, אבי אומר שיש לגורוס במשנה אנשים, ורבא מבאר שכלה הרוצה לראות אפילו אנשים, ונשים חייבות לראותה כמו שכתוב ונוטרו כל הנשים ולא תעשינה צימחנה.

המשנה במדה שארם מודד מודדים לו שהוא קשחה עצמה לעבירה, לכן המקום נוללה, היא גلتה עצמה לעבירה המקום מגלה עליה, היא התהילה בירך בעבירה ואח"כ בבטנה לכן לוקה הירך תהילה ואח"כ בבטנה, ושאר גופה לא פلت. גمرا רב יוסף אומר שאף שמדה בטלת שבטלו מיתות ב' י"ד אך המדה שמודדים לעוברי עבירה לא בטלה, שהוא אומר וכן שנה ר' חייא שאחר החורבן אף שבטלו ד' מיתות שסנהדרין לא דנים אותם, אך הדין שלהם לא בטל שמי

שהתחייב סקילה נופל מהגג או שחיה דורשת אותו, מי שהתחייב שריפה נופל בדיליקה או שנחש מכישו, מי שהתחייב הרגה נמסר למילכות או שבאים עליו לסתים, מי שהתחייב הנק טובע בנהר או מות באסכה. רבוי אומר שבמקרה שאדם מודד מודדים לו שכתוב בסאסאה בשלחה תריבינה והיינו במדת סאה, ומדת תרכב וחצי תרכב וקב וחצי קב רוכבע קב וחצי רוכבע ותומן ועוכלא יש ללימוד מהפסוק כי כל סאן טואן ברעש, ואפייל פרוטה מצטרפת לחשבון גודל שכתוב את לאחת למצוא חשבון, וכן מצאנו בסוטה שמודדים לה במדת שמדרה, שהיא עמדה על פתח ביתה להירות לבעל לכן מעמידה הכהן על פתח שער ניקנור ומראה קלונה לכל, היא פרסה לו סודרים נאים על ראשה לכן הכהן נוטל כיפה שבראשה ומণיחת תחת רוללה, היא קישטה לו פניה לכן דף ט מורייקות פניה, היא כהלה לו עיניה לכן עיניה בולטות, היא קלעה לו שערה לכן הכהן סותר שערה, היא הראתה לו באצבע לכן צפירה נושורת, היא הגרה לו בצלול לכן הכהן חוגר לה בחבל המצרי, היא פשטה לו ירכה לכן ירכה נופלת, היא קבלה אותו על כרסה לכן בטנה צבה, היא האכילתו מעוני עולם לכן קרבנה מאכל בהמה, היא השקתה אותו יין משובח בכוסותה לשוכחים לכן יושב בסטר עליון שם בה פניו שכתוב ועין נואר שמרה נשף לאמר לא תשורני עין, או שהיא עשתה בסתר המקום מפרסמה בגלו, שכתוב תכסה שנאה במשאן תגלת רעטו בקהל, ואחריו שלומדים מאתה לאחת למצוא חשבון א"כ מה שכתוב כי כל סאן טואן ברעש לומדים מזה שבאותה מודה שמדד ימדד לו, ומה שכתוב בסאסאה בשלחה תריבינה לומדים כדברי ר' חנינא בר פפא שהקב"ה נפרע מהאוימה ורק בשעת שלוחה, אך קשה מדברי ר' רבא שכתוב במצרים ג' כוסות את שהיא שחתה בימי משה ואחת ביום פרעה נכה ואחת שהיא עחידה לשחותה עם שאר האומות, וא"כ לא נגמר במכה ראשונה, ואני לומר שהמצרים הראשונים הללו והמכה השנייה זה באומה אחרה כי שנינו שר' יהודת אמר שהייה לו חבר מתלמידי ר' י"ע מנימין גור מצרי שהוא אמר אני מצרי ראשון ואשתיה וראשונה ואשייא לבני מצרייה שנייה כדי שהייה בן בני מותר בקהל וא"כ זה אותה אומה, אלא יש לשנות בדברי ר' חנינא בר פפא שהקב"ה נפרע ממלך בשעת שימושו שכתוב בסאסאה בשלחה תריבינה.

אמיר שנה את דברי רב חנינא בר פפא על הפסוק כי אני ה' לא שיתתי ואחם בני יעקב לא כליהם מה' לא הכה לאומה פעמים ואילו בני יעקב קבלו מכמה פעמים, כמו שכתוב חצי אכלתם בשחצים נגמרים והם לא.

רב המנוח אומר שהקב"ה נפרע מdadך רק כשמתמלאת סאותו שכתוב במלאות ספקו יציר לך.

ר' חנינא בר פפא דרש בפסוק רנו צדיקים בה' לישרים נאה תהילה ויש לקרא נווה תהילה והיינו הבתים שלא שלטו השונאים במעשה ידי משה ודוד ובדור כתוב טבעו בארץ שעריה, ועל משה כתוב שמנבנה בית ראשון גננו אהל מועד שעשה משה קרטיו בריחיו עמודיו ואדנייו ורב חסדא אומר שזה נמצא תחת מהחילות של היכל.

הטוטה נתנה עיניה בימי שאינו ראוי לה ולא נתנו לה מה שבקשה ונטלו ממנה מה שבירדה של מיל שנותן עיניו בכה שאינו שלו לא נותנים לו מה שמקש ונותלים ממנו מה שבידיו, עמוד ב' וכן הנחש הקדרמוני נתן עיניו בחוות ונתלו ממנו מה שבידו שה' אמר שהוא היה מלך על כל החיים וعصשו ילק על גחונו, ה' אמר שמאכלו מאכל אדם וعصשו זקופה וعصשו ילק על גחונו, ה' אמר שמאכלו מאכל אדם וعصשו נאמר בו עperf יאלל, הוא אמר שירוג את אדם ויsha את חוה ולכן איבאה אשית בגין ובין האשה ובין רועו וזרעה, וכן מצאנו בקין וקורח בלבם ודואג אחיהופל וגוזיזי אבשלום ואדוניו והואמן שנותנו עיניהם במאה שלא ראוי להם ונתלו מהם מה שבידם.

מה שהיא מתקלת תחילת בירך לומדים מהפסוק בתה ה' את ירך נופלת ובطنך צבה אך קשה שכתוב בהמשך וצבתה בטנה ונפלת ירכה, מבאר אבי שאמן בקלה קיללו קודם את הירך אך הימים בודקים בדרך ביאתם קודם בבטנה ואח"כ את ירכה ומה שכתוב בקללה לצבות בטן ולנפיל ירך הינו שהכהן אומר לה את סדר הדברים כדי שלא יוציאו לעז על מים המרים.

משנה שמשון הלך אחר עינוי לכן ניקרו את עינויו, שכתוב ויאחזו הפלשתים וינקרו את עינויו, אבשלום התגאה בשערו ונחתה בו, ובא על עשר פלגי שי אביו לכן נתנו בו עשר לונבויות שכתוב ויסבו עשרה אנשים נושאיל כל יואב, וגנב ג' לבבות, אביו ב' יושיאל, לכן תקעו בו ג' שבטים שכתוב ויקח שלשה שבטים בcpf ויתקעם בכל

כתב בפסוק אחד **ויריד** שמשון חמנתה וביהודה כתוב הנה חמיך עליה חמנתה, אמר ר' א"א שאצל שמשון זה גנות לנו כתוב יריד אך יהודה התעללה בה לנו כתוב עליה, ורב פפא אומר שזה מקום שמאך אחד עוליים אליו ומצד שני יורדים אליו כמו העיר וודוניא ובאי השוק של נרש.

מה שכחוב אצל תמר וחשב בפתח עיניהם פירש ר' אלכסנדרי שה בתהו של אברהם שכל עיניים צופות לראותו, ור' חנין אומר בשם רב שזה מקום ששמו עניינים כמו שכחוב תפוח והעיגם, ור' שמואל בר נחמני מפרש שהיא נתנה עניינים לדבריה כשיודה תעבה שאמր לה שמא את נכricht אמרה לו גירותה אני, שמא אשת איש את אמרה לו פנואה אני, שמא אביך קיבל קידושין עלייך אמרה לו יתומה אני, שמא טמאה את אמרה לו טהורה אני.

ר' ל' מבאר בפסקוק ויטע אשלobar שבע שביע שאמראם נטע פרדים ונטע בו כל מני מגדים, ונחלקו בזוה ר' יהודה ור' נחמי אמר אם זה היה פרדים או פונדק, ולכוארה פרדים מוכן שכחוב ויטע וגם למ"ד פונדק יש לבאר כמו שכחוב ויטע אהלי אפנדנו, ומה שכחוב ויקרא שם בשם ה' קל עולם מבאר ר' ל' שיש לקרוא עמוד ב' ויקרא, שאברהם הקרא את שם ה' בפי כל העוברים ושבים, שאחר איכילתם ורצו לברכו אמר להם וכי משלי אכלתם אלא משל אלוקי עולם הodo ושבחו למי אמר והיה העולם.

יש להקשות בפסקוק ויראה יהודה וחשה לזונה כי כסתה פניה מה קשור כיסוי הפנים לזונה וביאר ר' שמואל בר נחמני בשם ר' יונתן שכלה הצנעה בבית חמיה זוכה שיצאו ממנה מלכים ונביאים שיצאו מלכים מדור ונביאים שכחוב ישביהו בן אמור, ואמר ר' לוי שמסורתם בידנו שאמרם ואמציה הם אחיהם.

מה שכחוב היא מוצאת ולא כתוב היא מיתוצאת מבאר ר' א"א שאחר שהביאה הסימנים בא הס' וריחק אותם וגריאל קרבל, ועי' נא אמר למנצח על יונת אלם רוחקים לדוד מכתם וביאר ר' יוחנן שאחר שהתרחקו הסימנים נעתה תמר כינה אלמת, ויצא ממנה דוד שהיה מך ותם, או שמכתו היהת תמה שנולד מהול, או שכמו שבתנותו הקטין עצמו למדוד תורה מהגדול ממנו נך במלכותו.

מה שתרמר רמזה ליודה ולא אמרה לו בפירוש שהיא הרה ממנה, אמר רב זוטרא בר טובייה בשם רב או רב חנא בר ביזנא אמר בשם ר' שחסידא או שאמיר ר' יוחנן בשם רב שב"י שנוח לאדם להפל עצמו לכבחן האש ולא יל宾 פני חבירו ברבים.

מה שאמרה תמר הכר נא, אמר רב חמא בר חנינה שיודה אמר לאביו הכר נא הכתנות בנך היא לכן בקשה הכר פני בוראך ולא יעלים הוא לשון בקשה שאמרו לו בקשה הכר פני בוראך ולא יעלים עניין ממןני, ואמר יהודה צדקה ממנוי וכדברי ר' חנין בר ביזנא בשם ר' שחסידא שיוסף שקידש שם שמיים בסתר זכה שנוסף לו אותן שם הקב"ה שכחוב עדות ביהוסוף, ויהודה שקידש בפרהסיא נקרה כלו ע"ש ה' וכיוון שאמר צדקה ממנוי יצאה בת קול ואמרה אתה הצלת תמר ושני בנייה מהאיש אני מציל בזכותך את ג' מבני מה אש והם חנינה מישאל ועזריה, ומה שאמר ממנוי יציאה בת קול ממנוי יצאו כבושים.

ומה שכחוב ולא יסף עוד לדעתה אמר שמואל סבא חמיו של רב שמואל בר אמי משמו שיודה לא פסק ממנה, שכחוב כאן ולא יסף ובמثان תורה כתוב קול גדול ולא יסף.

אבלולם מרד בשערו שכחוב ואבשלום לא היה איש יפה והיה מקץ ימים לימיים אשר יגלה כי כבד עליון וגלחו וشكل את שער ראשו מאתים שקליםים באבן המלך ושנו שזה אבן שוקלים בה אנשי צפורי וטבריה, לכן נתלה בשערו שכחוב ואבשלום רוכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכן האלה הגדולה ויאחו וראשו באלה וייתן בין השמיים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר ורצה להרגו כך בחרב, ור' ישמעאל אומר שאורה שעה נקבע שאל החתו, וכחוב וירוג המלך ויעל על עליית השער ויבך וכיה אמר בלבתו בני אבשלום בני בני פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום בני בני, וכחוב כאן ח' פעמים בני, ויש לומר שר' פעםיים הוציאו מז' מדורי גיהנום והשmini לקרב ראשו אל גוףו, או שהביאו לעזה'ב.

כתוב ואבשלום לך ויצב לו בחיהו אמר ר' ל' שלקה מקה רע לעצמו, את מצבת אשר בעמק המלך אמר ר' חנינה בר פפא בעצה עמו קה של מלכו של עולם.

אבלולם, וכן לטובה שמרם המתינה למשה שעיה אחת שכחוב והחצב אהו מרחוב, ולכן המתיינו לה ישראל ז' ימים במדבר כמו שכחוב והעם לא נסע עד האס' מרמים, יוסף זכה לקבור את אביו והוא הגודל מאחיו, ולכן זכה שכחוב יתקבב אותו בגיא, עצמות יוסף עמו, ובמשה הקב"ה החטעק שכחוב ויקבור אותו בגיא, וכן נאמר על כל הצדיקים שכחוב והלך לפניו צדקה וכבוד ה' יאספן. גمرا שמשון מרד בעינוי שכחוב ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעינוי לנו נקרו עניינו שכחוב ויאחזו פלישטים וינקו את עינוי, אך לכארה נאמר ואביו זכו לא ידעו כי מה' הוא, רבי אומר שכון שיתחלת קלקלול היה בעזה שכחוב וילך שמשון עזזה וירא שם אשה זונה לנו להקה שם, ואמנם כתוב וילך שמשון חמנתה אך בעזה היה תחילת הקלקלול.

כתוב ויאhabasha ושם דיללה אמר רב כי שוגם אם אין שמה אף יש לקרו לה כך שהיא לדלה את כוחו לבו וממשיו, כוחו שכחוב ויסר כוחו מעליו, לבו שכחוב ותרא דיללה כי הגיד לה את כל לבו, והסתלקה ממנו שכחוב והוא לא ידע כי ה' סר מעליו, ומהיכן ידעה שאמר לה את האמת, אמר ר' חנין שניכרים דברי אמת, ואבוי אומר שהוא אמר כי נזר אלוקים אני והיא ידעה שאינו מוציא שם שמים לבטלה וא"כ הוא אמר אמת, ומה שכחוב ותאלצחו אמר רב יצחק מהתלמידי ר'AMI שבשבועה גמר ביה נשמטה מהחתיו.

מה שכחוב אצלם אמר רב שמשון ועתה השMRI נא ואל תשתיין יונתן והסתלקה ממנה שכחוב והוא עד עכשו היא אכללה דברים טמאים, אמר ר' יצחק שהכוונה לדברים האסורים בנזיר.

מה שכחוב ויבקע אלוקים את המכחש אשר בלחי, ביאר ר' יצחק שהוא התואה לדבר טמא לנו נתלו חיו בדבר טמא. מה שכחוב ותחל רוח ה' לפ pneumo אמר ר' חמאת בר חנינה שהחלה לחול נבואה יעקב שכחוב ה' דין נשול עלי' דרכ' ומה שכחוב לפ pneumo אמר ר' יצחק שהיתה השכינה מתקשת לפניו כזוג שכחוב כאן לפ pneumo וכחוב במעיל פעמוני ווימונן, בין צרעיה ובין אשთאול אמר ר' אסי שצערעה ואשתאול הם ב' הרים וشمונן עקרים וטאנן זה בזוה, ומ' יש והוא יכול להושיע את ישראל ביאר ר' חמאת בר חנינה, דף י שבטה שבועה אבימלך שאמר רב יהודה בשם רב שהיה התברך באמתו שהיתה כשל בני אדם וזרעו נחלה שוטף.

מה שכחוב בחפלתו זכרני נא אך הפעם הזה ואנקמה נאם אחת משוני עני מפלישטים אמר רב שהוא זכר שפטתי את ישראל ולא בקשתי מחד מהם הعبر לי מקלט מקום למקומו. מה שכחוב וילכוד שלש מאות שועלים אמר ר' אייבו בר נגיד בשם ר' חייא בר אבא שיבא שועל שחוזר לאחורי ויפרע מפלשטים שחזרו משובעיהם, ר' שמעון החסיד אומר שבן כתפי שמשון היה ס' אמה שכחוב וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויטעם עם הבריח ויטעם על כתפיו, וידוע שדלתות עדזה אין פחות מס' אמה.

מה שכחוב ויה טוון בבית האסורים אמר ר' יוחנן שהכוונה לעברה כמו שכחוב תחנן לאחר אשתי וככל אחד מפלישטים הביא אשתו אליו כדי שתתעורר ממנה, ואמר רב פפא שעיל זה אומרים לפני השוותה יין מבאים יין ולפני העודר שוגיל בירק מבאים ריק, ואמר ר' יוחנן שהמזונה אשתו מזונה עליו שכחוב אם נפתח לבי על אלה והשוויה אשתו בגודלה.

ר' יוחנן אומר שמשון דין את ישראל כאביהם שכחוב דין ידין אחד, והוא נקרא על שמו של הקב"ה שכחוב כי שם ומן ה' אלוקים אך א"כ שם שמשון לאימה אל הכוונה שהוא מעין שמו של הקב"ה וכמו שה' מגין על כל העולם כך שמשון הגין בדורו על כל ישראל, ועוד אמר ר' יוחנן שכחוב קטנה היה חגר ברגל אהת שכחוב וילך שפי, ושמונן היה חגר בלב' וילך שכחוב שפיפון עלי' ארוח.

חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה ולוקם בהם, שמשון בכוחו וכחוב בו ויסר כוחו מעליו, שאל בצווארו וכחוב ויקח שאל את החוב ויפל עלייה, אבשלום בשערו, צדקיהו בעינוי וכחוב וענין צדקיהו עור, אסא בר גוריין וכחובבו רק לעת זקנתו חלה את רגלו, וshall מר זטרא בן ר' י' את ר' י' החולי הזה ואמר ר' י' שהוא כמחט בבשר החי, יש אומרים שר' י' חש בזוה, ויש אומרים ששמע מרבו, ויש אומרים סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם, ורבא אומר שאסא ענס כי הוא עשה אנגuria בת' ח' שכחוב והמלך אסא השמייע את כל יהודה אין נקי ואמר רב יהודה בשם רב שלקחו גם חתן מחדרו וכלה מהופטה.